

Publicerad 2009-01-22 19:43 av Jastproject

En variation av ett drama i två akter jag en gång skrev i min ungdom.

Mitt hus eller en haltandePsykoanalys

I undervåningen står en man.

Han ser ut genom en liten öppning.

En fjäril sitter på gallret.

På andra sidan av rummet finns en stol.

På den sitter en man.

Han läser tyst för sig själv.

På övervåningen

i en öppen våning med stora fönster

befinner sig tre personer.

En äldre dam står vid dörren mot balkongen.

Hon ser ut över landskapet.

Över kullar och dalar.

Mitt i rummet sitter

en ung man med en jämnårig kvinna.

De är upptagna av

att betrakta varandras ögon.

- (långsamt) Det finns inget bättre än ett frodigt och böljande landskap.

- Min vackra vän, så lätt och skir, låt mig få vara dig en dag.

- (mumlande) ...och vad är det för lustig typ som river ut sidor ur en bok.

- Tänk igår satt jag där ute. (paus) Jag kan ännu se den platsen.

- Har du min saknade sida?

- Mina ögon är dina ögon.

- Kom min vackra vän, låt mig få flyga ut med dig.

- Dina ögon är mina ögon.

- Ja, tänk igår när jag satt där såg jag en vacker fjäril.

- (mumlande) ...den ligger ju här på golvet!

- Mina ögon är dina ögon.

Över himlen i luften allt mindre

buren av en vacker fjäril

försvinner en man in i det blå.

På en kulle har hon satt sig igen.

På samma ställe, liggande denna gång.
Betraktar himlen. Sluter sedan sina ögon.

Mannen i hörnet fortsätter att läsa i sin bok.
Tar upp efter hand de sidorna som faller ut ur den bok han läser.

Ögonbeundrarna har ätit upp varandra.
Kvar finns den avtagande värmen av deras kroppar.
En fläck av imma på glashordet är det enda som kan vittna deras närvaro.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jastproject med Poeter.se id #26467 innehar upphovsrätten